

не ще липсать отъ свѣтъ-тъ хора благоразумны които да сѣдятъ безпристрастно и да търсятъ и да намѣрятъ право-то.

При всичко че въ тѣхно-то лице Габровско-то училище ся считаше че има трима образованны учители, но отъ 1863 год. до вторж-тъ половинж на 1866 Габровскы-тъ училища не сѣ виждали друго освѣтъ твърдѣ дългы ваканціи, чести-честы затварянія, едно постоянно каяніе за нареждане никога не сбждвано, почти никакъвъ успѣхъ освѣтъ съ вѣнкашно пѣкое надыхваніе що надыхахъ и заразихъ нѣколко млади за своѣ имъ и общъ повредж. (44)

Скъпо и много скъпо станж на Габровско-то училище тѣхно-то учителствованіе. Мъчно и твърдѣ мъчно могохъ Габровцы да ся избавятъ както отъ тѣхъ тѣи и отъ посѣяны-тъ отъ тѣхъ раздоры за да могѣтъ свободно и единодушно да пристѣпятъ въ нареждане на училища-та си.

Ный можахмы всичко това що въ общы думы изрѣкохмы за поведеніе-то на горѣреченны-тъ дѣйцы и още повече да кажемъ; не отъ себе си, но като оставяхмы да говорятъ самы-тъ фактове. Но за по добрѣ намѣрвамы да закроемъ за сега мрачны-тъ страници на тѣзи безполезны рвенія и гибелны дѣйствія, както и на тѣжовны-тъ имъ слѣдствія, за да отворимъ по скоро свѣтлы-тъ страници на този періодъ който настанж на Габровско-то училище слѣдъ удалеченіе-то на трима-та тѣзи учители.

Съ искренны-тъ свѣты и съ неутомимы-тъ старанія и дѣйствія на училищны-тъ попечители въ Одессж Габровскы-тъ училища не пострадахъ отъ изваждане-то на тѣзи учители, но даже ся управихъ пакъ. Тѣ испратихъ въ Габрово за учителъ първо Михаила Караспасова и наскоро слѣдъ него и Димитра Енчева, които и наредихъ училища-та и започенѣхъ прѣданіе-то. Смутители-тъ исчезнѣхъ, вълненіе-то прѣстанж, миръ-тъ и тишина-

---

(44) Като тѣхны ученицы могѣтъ до нейдѣ да ся сматрятъ Димитръ Маноловъ, Христо Къичовъ Мархоръ, Юакымъ II. Дръже и Калчо Иліевъ.